

آسیب شناسی پیشگیری کیفری از جرایم مواد مخدر با تاکید بر مجازات اعدام

دکتر عباسعلی اکبری^۱، دکتر سالار صادقی^۲

۱- استادیار گروه حقوق دانشگاه آزاد اسلامی واحد تبریز

۲- دانش آموخته دکتری حقوق کیفری و جرم شناسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تبریز و مدرس دانشگاه.

چکیده

سیاست قانونگذار ایران در جهت پیشگیری از جرایم مواد مخدر همواره مبتنی بر پیشگیری کیفری و سرکوب گرانه بوده است به نحوی که در تعیین مجازات‌ها به میزان قبح اجتماعی عمل، شخصیت مرتکب، کرامت انسانی، نوع جرم و موازین حقوق بشری که از معیارهای تناسب سازی مجازات است توجه نشده است ضمن اینکه مجازات اعدام علاوه بر ناعادلانه بودن و نداشتن بازدارندگی موثر، در عمل اثرات نامطلوب اجتماعی و کاهش اعتبار بین‌المللی کشور را نیز به دنبال داشته و موجب پیشگیری از جرایم مواد مخدر نشده است همچنین عدم تمایل قضات به صدور چنین احکامی، دلیلی بر ناعادلانه و نامتناسب بودن مجازات‌های مواد مخدر بالاخص اعدام است. بر این اساس مقاله حاضر با نگاهی تطبیقی به سیاست جنایی سایر کشورها در این خصوص، به این نتیجه می‌رسد که سیاست پیشگیرانه کیفری مقنن به لحاظ خروج از تناسب و اعتدال در عمل مفید نبوده و موجب تضعیف مشروعیت مجازات اعدام گردیده است لذا تجدیدنظر اساسی در سیاست اعمال مجازات‌های شدید بالاخص اعدام و توسل به جایگزین‌های مناسب ضروری می‌نماید.

واژگان کلیدی: اعدام، پیشگیری، بازدارندگی، تناسب، مواد مخدر